

den Frygt for, hvad en saadan Tillægsskat kunde medføre af demoraliserende Virkninger. Jeg tror, det er noget søgt, naar der siges, at Skatteydernes Beregninger fuldstændig vilde kunne kuldkastreres. Det kan i alt Fald kun være Tilfældet for de Skatteydernes Vedkommende, der har meget store Indtægter. (*N. Neergaard*: Alle over 1500 Kr.). Ja, det har jeg taget Afstand fra ligesom det ærede Medlem. Men hvis man kommer op til en højere Skattegrænse, kan jeg ikke se, at det kan virke demoraliserende — saaledes udtrykte det ærede Medlem sig jo —, at der skulde svares en ekstra Skat af nogle Hundrede Kroner for en Formue, som giver en Indtægt af henimod en halv Snes Tusind Kroner. Man kunde komme med den samme Indvending, naar der er Tale om Vedtagelsen af indirekte Skattelove. Der er virkelig ogsaa Folk, som har fastsat deres bestemte daglige eller maanedlige Rationer til de forskellige Varer og har beregnet en bestemt Udgift hertil. Kommer der da en Lov, som fuldstændig kuldkastrer denne Beregning, idet Priserne paa de forskellige Varer som Følge af den sættes betydeligt op, vil en saadan Lov jo ogsaa virke paa samme Maade ved at kuldkastrere vedkommende Borgers Beregning. Jeg skal, som sagt, ikke gøre Indvendinger mod selve Forslagets Realitet, de 25 pCts Tillægsskat, kun at man begynder betydelig højere oppe, hvis det er nødvendigt at tage denne Skat.

Ligeledes vil jeg benytte Lejligheden til at sige, at vi maa ogsaa betydelig højere op i Fradragene. De Fradrag paa 800, 700 og 600 Kr., som for Tiden gælder, staar slet ikke i noget Forhold til Pengenes nuværende Værdi, men til deres Værdi, den Gang vi fastsatte disse Fradrag, og jeg gaar ud fra, at jeg kan gøre Regning paa, at saavel den højtærede Finansminister som ogsaa det ærede Medlem, der var Ordfører for Venstre, denne Gang vil være os følgagtige og være med til betydelig højere Fradrag end de nu-gældende. At der i store Kredse af Befolkningen er Trang til og Ønske om at faa disse Fradrag sat betydelig højere op, derom vidner adskillige Henvendelser, jeg har faaet fra forskellige Sider, bl. a. fra en ældre Mand, der har tilskrevet mig, at

han i og for sig ikke var en Modstander af den højere Løn til Tjenestemændene, som han godt kan forstaa er nødvendig, men at han ved at drage en Sammenligning med, hvad han og saa mange andre i den Klasse, han tilhører, har som Indtægt, og Tjenestemændenes Indtægt, idet han anslaaer sin Indtægt til et Par Tusind, eller 2500 Kr., tror jeg, og Tjenestemændenes Mindsteløn bliver ca. 3600 Kr., mener, det er urigtigt, at han og ligestillede skal svare Skat, og høj Skat oven i Købet, til Gavn for Folk, der efter hans Mening kommer til at staa betydelig bedre end han selv, Kolleger og ligestillede. Til disse Betragtninger synes jeg, at man bør tage noget Hensyn. Derfor vil jeg gerne henstille, at man gaar til betydelig større Fradrag og Lempelser for de smaa Skatteydere end hidtil. Jeg skal med Hensyn til selve Lovforslaget kun gøre nogle faa Bemærkninger, idet den egentlige Behandling af samme maa finde Sted i Udvalget. Der vil man ogsaa fra Medlemmernes Side indenfor de forskellige Grupper kunne faa Lejlighed til at fremsætte Forslag om Ændringer i Lovforslaget.

Til Forslaget om Ændringer i Lov om Indtægts- og Formueskat skal jeg ikke gøre synderlige Bemærkninger. Vi vil i Udvalget forbeholde os at stille Ændringsforslag med Hensyn til selve Skalaen, og de vil ikke gaa i Retning af at formindske Indtægten; det er noget, som den højtærede Finansminister vist i Forvejen er paa det rene med. Det forekommer mig, at der er al mulig Grund til at tro, at Velhaverne i vort Land i Øjeblikket ikke vil sætte sig imod en god, en virkelig sund og fornuftig Beskatning af Formue og Indtægt, som maaske smerter lige i Øjeblikket, men som de dog kan taale. Der er jo en patriotisk Stemning oppe i Øjeblikket i Anledning af, at vi skal have en Del af Sønderjylland tilbage, men det koster en Del Penge. En saadan Overførelse af en Landsstrækning til et andet Land, som den har været skilt fra i over 50 Aar, er forbundet med store Udgifter; hertil skal der bruges Penge, ogsaa i Form af Statslaan, og jeg er aldeles sikker paa, at vi vil faa Lejlighed til at diskutere dette om nogen Tid. Jeg henstiller da til de Borgere, som